

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมหรือวัฒนธรรม ต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ ส่วนคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาเพื่อให้คนในชาติได้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ย่อมส่งผลให้คนในชาติมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นการเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง (ศิริวรรณ วร โพลค., 2551 : 1) การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้เป็นพลังในการเสริมสร้างประเทศ สอดคล้องกับ นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวในการประชุมเชิงปฏิบัติการยุทธศาสตร์การศึกษา พ.ศ. 2556-2558 เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของประเทศไทย ตามนโยบายรัฐบาล เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2556 ณ ห้องควีนส์ปาร์ก 1 โรงแรมอิมพีเรียลควีนส์ปาร์ก กรุงเทพฯ ว่า “การศึกษาจำเป็นต้องสอนเรื่องการสร้างคน สร้างชาติ และต้องทำอย่างต่อเนื่องยาวนานและไม่ควรนำความคิดเรื่องการเมืองมาใช้ในเรื่องการศึกษา มุมมองด้านการเมือง จะแตกต่างกันอย่างไรแต่เรื่องการศึกษาต้องอาศัยการช่วยกันคิดช่วยกันทำ ไม่ควรแบ่งแยกแนวคิดมาจากกลุ่มใด แต่ควรคิดว่าทำอย่างไรจึงจะดีสำหรับเด็กไทย ผู้ที่ได้รับการศึกษาต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น คุณภาพของสมอง คือ การพัฒนาตั้งแต่อยู่ในครรภ์ เมื่อโตขึ้นก็สามารถพัฒนาสมองด้วยการนั่งทำสมาธิ การออกกำลังกายเป็นการพัฒนาควบคู่กับกายและใจ”

การศึกษาต้องอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เพื่อสร้างคนที่มีคุณภาพ การศึกษาของไทยในอนาคตต้องเป็นระบบที่สามารถเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคล ครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมให้บุคคลมีความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อศึกษาและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ปรับตัวได้กับสภาวะโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และสามารถรับข่าวสารใหม่ ๆ แล้วนำมาคิดและตัดสินใจ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี ทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาประชากรในชาติให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การศึกษาเป็นคำตอบในการพัฒนาประชากรในชาติ (ไพฑูรย์ สินดารัตน์, 2550 : 8) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นแนวทางแห่งการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ได้วิเคราะห์สังคมไทยว่า มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกด้าน มีความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างฐานความรู้ที่เข้มแข็งให้กับประเทศ เพื่อความสามารถในการปรับตัว รู้เท่าทันไม่ให้ตกอยู่ในฐานะผู้เสียเปรียบ

การบริหารการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งยึดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจ โดยการมีส่วนร่วมและร่วมคิดร่วมทำ การกระจายอำนาจและสามารถที่จะตรวจสอบได้ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543 : 3) ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 โดยมีการกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษา เพื่อกระจายอำนาจการตัดสินใจไปให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก เช่น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ได้มีส่วนร่วมกันตัดสินใจในการจัดการศึกษาให้มากที่สุด เพื่อให้สถานศึกษามีอิสระ มีความคล่องตัวในการบริหารงาน ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านบริหารบุคคลและด้านบริหารงานทั่วไป เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและให้มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนครู ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า ตัวแทนองค์กรศาสนา ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีความเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจาก การตัดสินใจของคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543 : 1-2 อ้างถึง จำนง แก้วเนื้ออ่อน, 2552 : 2) และโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อโรงเรียนมาก ดังนั้น การให้บริการทางการศึกษาควรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ด้วยเหตุนี้ประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ ซึ่งผลการมีส่วนร่วมจะทำให้ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ มีความเชื่อและศรัทธาโรงเรียน (จำนง แก้วเนื้ออ่อน, 2552 : 2)

การบริหารการศึกษาในโรงเรียนเอกชน เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้ให้ได้ดีนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่อนาคตที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นอย่างมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ การกำหนดแนวทางปฏิบัติในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องบริหารหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ความร่วมมือของบุคลากร

ทุกฝ่าย ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่างๆ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิต สามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านต่างๆ เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงให้เป็นที่ตามสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน การที่จะพัฒนาในด้านการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งคือ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่จะขับเคลื่อนพลังการปฏิรูปการศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข (สมคิด พรหมจ้อย, 2547:2) ซึ่งสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ที่โรงเรียนจะต้องจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Learner Profile) เทียบเคียงมาตรฐานสากล (World Class Standard) ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen) และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะเพื่อพัฒนาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการจัดการด้วยระบบที่มีคุณภาพ เป็นการต่อยอดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เป็นมาตรฐานชาติ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากสภาพการณ์ปัจจุบันดังกล่าว การจัดการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาจำเป็นต้องตอบสนองแก่นักเรียนให้มากที่สุดและสอดคล้องต่อความต้องการและความพึงพอใจของชุมชน และการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ ได้รับการพัฒนาให้เป็นระบบการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของชุมชนและท้องถิ่นเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 20) สถานศึกษาต้องมีการพัฒนาคุณภาพของงานที่ปฏิบัติเพื่อสนองตอบความต้องการของสังคมและจัดการบริการทางการศึกษาให้อยู่เหนือความคาดหวังของผู้รับบริการหรือให้เป็นที่ไปตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติด้วยวิธีการที่หลากหลาย (ศักดิ์สิน ช่วงดารากุล, 2550 : 10)

ในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กำลังคนที่มีคุณภาพของประเทศนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังดำเนินการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ และถือว่าโรงเรียนเอกชนเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นการพัฒนากำลังคนในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่เป็นผู้สร้างผลผลิตต่าง ๆ ให้กับประเทศ จึงถือว่าคุณภาพของกำลังคนทางอาชีวศึกษาเหล่านี้ เป็นเครื่องบ่งชี้ความสามารถในการแข่งขันอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 1) และเนื่องจากในการจัดการศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อชีวิต โดยมุ่งให้ผู้ได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมในด้านนี้ได้มีสมรรถภาพในการทำงานมีความสามารถในการประกอบอาชีพ รวมทั้งความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิต การแปรรูป และการจำหน่าย ผู้บริหาร

ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถานศึกษาที่จัดการศึกษา จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทและเป็นผู้สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา ในฐานะที่เป็นผู้ควบคุม ผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติและผู้ส่งเสริมความสำเร็จของสถานศึกษา ถ้าผู้บริหารมีคุณลักษณะและความสามารถที่เหมาะสมจะได้รับความร่วมมือร่วมใจจากผู้ร่วมงาน ก็จะได้ทั้งคนและงานการบริหารสถานศึกษาที่ย่อมประสบความสำเร็จ ดังนั้นลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคุณค่าของงาน และคุณภาพของสถานศึกษาที่จะสะท้อนให้เห็นถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษานั้น ๆ

จากการสรุปผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาซึ่งเป็น โรงเรียนเอกชนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 (2555 : 9) พบว่า ด้านประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนเอกชนยังค่อนข้างต่ำ ซึ่งมีผลทำให้คะแนนประเมินด้านอื่นของสถานศึกษานั้นต่ำลงตามลำดับ และเมื่อระบุถึงสาเหตุของผลการประเมินดังกล่าวพบว่า การบริหารจัดการที่ขาดความพร้อมและการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมถึงการบริหารจัดการของผู้บริหารศึกษามีอำนาจในการตัดสินใจที่เบ็ดเสร็จและดำเนินงานตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา โดยไม่คำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของชุมชนและท้องถิ่นอย่างแท้จริง

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้มีหน้าที่ กำกับ ควบคุม ดูแลการประสานงานในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ได้มองเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาทางการศึกษา จะเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การบริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายหรือพันธกิจที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลผลิตคือผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณภาพมีสมรรถนะทางด้านร่างกาย จิตใจ ที่มั่นคงแข็งแรง และมีสมรรถนะในด้านทักษะวิชาชีพที่ได้มาตรฐานสากลเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุง และพัฒนาการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำแนกตามสถานภาพ และขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีสถานภาพ และขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 201 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 133 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ R.V.Krejcie and D.W.Morgan (1987 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 40) โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนศาสนา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เลขานุการ(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพ และขนาดของโรงเรียนของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน สพป. กาฬสินธุ์ เขต 2

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามแนวความคิดการบริหารจัดการระบบคุณภาพ 7 ด้าน (สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 10-13) ได้แก่

1. การนำองค์กร (Leadership)
2. การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning)
3. การมุ่งเน้นนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Student and Stakeholder Focus)
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ (Measurement, Analysis and Knowledge Management)
5. การมุ่งเน้นบุคลากร (Faculty and Staff Focus)
6. การจัดการกระบวนการ (Process Management)
7. ผลลัพธ์ (Performance Results)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำการศึกษาในระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 ถึง 30 พฤษภาคม 2556 รวมระยะเวลา 4 เดือน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่สำคัญ 7 ประการ ตามกรอบการบริหารจัดการระบบคุณภาพ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

1. สถานภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

- 1.1 ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิ
- 1.2 ผู้แทนผู้ปกครอง
- 1.3 ผู้แทนศิษย์เก่า
- 1.4 ผู้แทนครู
- 1.5 ผู้แทนองค์กรชุมชน
- 1.6 ผู้แทนศาสนา
- 1.7 ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 1.8 เลขานุการ (ผู้อำนวยการโรงเรียน)

2. ขนาดของโรงเรียนเอกชน สพป.ภาพลีนธุ์ เขต 2

- 2.1 ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 300 คน)
- 2.2 ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 300 คนขึ้นไป)

ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคพื้นดิน เขต 2

1. การนำองค์กร
2. การวางแผนยุทธศาสตร์
3. การมุ่งเน้นนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้
5. การมุ่งเน้นบุคลากร
6. การจัดการกระบวนการ
7. ผลลัพธ์

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของข้อความเฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ให้คำนิยามเฉพาะดังนี้

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่พอใจของบุคคลอันเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของ สถานศึกษาได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารราชการเพื่อให้งานของรัฐบาลบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วย

1. การนำองค์กร (Leadership) หมายถึง การจัดการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในการชี้นำและดำเนินการให้ได้มาซึ่งวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมและเป้าหมายของโรงเรียน
2. การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) หมายถึง การบริหารจัดการเพื่อให้วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของโรงเรียนให้บรรลุผล โดยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ อาทิเช่น แผนปฏิบัติการ, แผนจัดสรรงบประมาณ, แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นต้น
3. การมุ่งเน้นนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Student and Stakeholder Focus) หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนทุกอย่างที่มีเป้าหมายมุ่งสู่ประโยชน์ของนักเรียนและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คำนึงถึงความพึงพอใจของนักเรียนและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ (Measurement, Analysis and Knowledge Management) หมายถึง การเลือก รวบรวม วิเคราะห์ จัดการและปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศและ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ การทบทวนปรับปรุงผลการดำเนินงานและจัดทำฐานข้อมูลที่เป็น
5. การมุ่งเน้นบุคลากร (Faculty and Staff Focus) หมายถึง การสร้างความผูกพัน การพัฒนา และการจัดการบุคลากร เพื่อให้มีการใช้ศักยภาพของบุคลากร ได้อย่างเต็มที่และเป็นไปในทิศทางเดียวกันตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ

6. การจัดการกระบวนการ (Process Management) หมายถึง การกำหนดสมรรถนะหลัก ระบบงาน การออกแบบการจัดการและปรับปรุงกระบวนการที่สำคัญ เพื่อนำระบบงานไปใช้ สร้างคุณค่าให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประสบความสำเร็จและเป็นเลิศของสถานศึกษา

7. ผลลัพธ์ (Performance Results) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์แต่ละเรื่อง ให้ชัดเจน ที่สำคัญ ได้แก่ ด้านผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านงบประมาณ ด้านมุ่งเน้นบุคลากร ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการ ด้านภาวะผู้นำ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผู้วิจัยคาดว่าจะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข การบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
2. นำแนวทางการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มาจัดการศึกษาให้สนองความต้องการของสังคมส่วนรวม ผู้เรียน และผู้ปกครองต่อไป
3. เป็นข้อมูลสารสนเทศให้สถานศึกษาใช้ในการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2